

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **JUDr. H.M.**, advokátka
sídlem xxx

proti
žalované: **Česká advokátní komora**
sídlem Národní 118/16, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované z 31. 8. 2022, sp. zn. K 65/2021

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně je advokátka, s níž žalovaná zahájila kárné řízení. Kárný senát žalované 8. 4. 2022 neschválil dohodu o vině a kárném opatření, kterou s žalobkyní uzavřel zástupce kárného žalobce. Navržené kárné opatření totiž považoval za zcela zjevně nepřiměřené závažnosti provinění, neboť žalobkyni již dříve žalovaná v jiném kárném řízení uložila pokutu 250 000 Kč a žalobkyně tuto pokutu doposud nezaplatila. Z toho důvodu nebyla žalobkyně bezúhonná, přičemž navržená dohoda tuto skutečnost nezohlednila.
2. Odvolací kárný senát žalované napadeným rozhodnutím zamítl žalobkynino odvolání a rozhodnutí kárného senátu potvrdil. Ztotožnil se s jeho posouzením a též shledal závažný důvod pro neschválení dohody ve smyslu § 314r odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve spojení s § 35e odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Odvolací kárný senát poučil žalobkyni, že proti rozhodnutí lze podat správní žalobu.
3. Žalobkyně s napadeným rozhodnutím nesouhlasí. K vytýkanému jednání se doznala, klientce se omluvila a nabídla jí náhradu vzniklé škody. Tento její přístup nevzala žalovaná dostatečně v potaz. Oba kárné senáty překročily meze správního uvážení a řádně neodůvodnily, v čem spatřují závažnost žalobkynina provinění. Jejich rozhodnutí je v rozporu se zákazem libovůle a principu rovnosti. Proto navrhla soudu, aby napadené rozhodnutí i rozhodnutí kárného senátu zrušil.
4. Soud nejprve zkoumal splnění podmínek řízení a dospěl k závěru, že žaloba není přípustná.
5. Dle § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, *ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.*
6. Dle § 65 odst. 1 s. ř. s. *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závažně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*
7. Pro splnění podmínek § 65 odst. 1 s. ř. s. je nezbytné, aby se rozhodnutí dotklo žalobkyniny právní sféry [srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) z 10. 7. 2018, čj. 9 As 79/2016-41, č. 3779/2018 Sb. NSS, bod 74]. Tak například judikatura dovodila, že podmínky § 65 odst. 1 s. ř. s. nesplňuje rozhodnutí, kterým odvolací správní orgán

Shodu s prvopisem potvrzuje H.P.

zrušil prvostupňové rozhodnutí a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení. Toto rozhodnutí totiž nic nemění na subjektivních veřejných právech účastníků, neboť je neupravuje s konečnou platností. To činí až rozhodnutí, kterým se věc končí (srov. např. rozsudek NSS z 28. 5. 2020, čj. 7 As 422/2018-66, bod 18 a judikatura tam citovaná).

8. V posuzované věci žalovaná také doposud s konečnou platností o právech a povinnostech žalobkyně nerozhodla. Žalovaná rozhodovala pouze o neschválení dohody o vině a kárném opatření. Z rozhodnutí kárného senátu i napadeného rozhodnutí je zřejmé, že o vině a trestu žalobkyně rozhodnuto nebylo. Z rozhodnutí neplynou žalobkyni žádné povinnosti a nejedná se ani o sankci. Konečné rozhodnutí přitom nelze v současnosti předvídat – není jisté, zda bude žalobkyně vůbec shledána vinnou, ani jaký jí bude případně uložen trest. K žalobkynině prohlášení o vině v návrhu dohody se v dalším řízení nepřihlíží (§ 206b odst. 4 a § 314s trestního řádu ve spojení s § 35e odst. 2 zákona o advokacii).
9. Dohoda o vině a kárném opatření představuje alternativní způsob vyřízení kárného řízení, který žalovaná aplikuje na základě subsidiárního použití trestního řádu dle již citovaného § 35e odst. 2 zákona o advokacii (obdobně jako to učinily kárné senáty NSS – srov. např. rozhodnutí z 15. 4. 2019, čj. 11 Kss 8/2018-199). Účelem institutu dohody o vině a trestu je primárně zrychlení trestního řízení. Obviněný na uzavření dohody nemá nárok a může její sjednání pouze nezávazně navrhnout státnímu zástupci či soudu (§ 175a odst. 1 věta poslední a § 206b odst. 1 věta poslední trestního řádu).
10. Pokud soud v trestním řízení navrženou dohodu neschválí, záleží jeho další postup na tom, zda byla dohoda sjednána po zahájení hlavního líčení (§ 206b trestního řádu), nebo zda její schválení navrhl státní zástupce namísto podání obžaloby (§ 314o a násl. trestního řádu). V prvním případě pokračuje soud v hlavním líčení na podkladě původní obžaloby (§ 206b odst. 4 trestního řádu), v druhém případě vrátí věc do přípravného řízení (§ 314r odst. 2 trestního řádu). V obou případech může soud též sdělit státnímu zástupci a obviněnému své výhrady vůči dohodě, přičemž ti mohou navrhnout její nové znění (§ 314r odst. 3 trestního řádu). Stížnost lze proti rozhodnutí o neschválení dohody podat pouze v druhém z uvedených případů (srov. nedávné usnesení Nejvyššího soudu z 27. 4. 2022, sp. zn. 5 Tz 32/2022).
11. Z rozhodnutí kárné komise je zřejmé, že v posuzované věci byla na žalobkyni podána kárná žaloba, jedná se proto o situaci obdobnou té, kterou v trestním řízení upravuje § 206b trestního řádu. Po neschválení dohody, proto bude kárný senát pokračovat v řízení na podkladě původní žaloby. Teprve toto konečné rozhodnutí může zasáhnout do právní sféry žalobkyně (bude-li uznána vinnou). V rámci obrany proti tomuto konečnému rozhodnutí může žalobkyně též namítat pochybení žalovaného při rozhodování o dohodě o vině a kárném opatření. Pokud by totiž žalovaný při rozhodování o dohodě skutečně pochybil a vykročil z mezí důvodů, pro které může návrh dohody neschválit, mohlo by mít takové pochybení vliv na zákonnost konečného rozhodnutí.
12. Soud proto shrnuje, že napadené rozhodnutí nijak neupravuje veřejná subjektivní práva a povinnosti žalobkyně, ani nezasahuje do její právní sféry ve smyslu citované judikatury NSS. Žaloba nesměřuje proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., ale proti jinému úkonu žalovaného. Takové úkony jsou ze soudního přezkumu vyloučeny podle § 70 písm. a) s. ř. s. a žaloba je proti nim nepřipustná dle § 68 písm. e) s. ř. s. Soud proto žalobu výrokem I. odmítl jako nepřipustnou postupem dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
13. Na nepřipustnosti žaloby nic nemění ani nesprávné poučení žalovaného, který v napadeném rozhodnutí žalobkyni sdělil, že proti němu lze podat žalobu dle s. ř. s. Nesprávné poučení totiž nemůže založit připustnost žaloby (srov. obdobné úvahy ve vztahu k nesprávnému poučení krajského soudu o připustnosti kasační stížnosti v usnesení NSS z 25. 11. 2004, čj. 3 Ads 37/2004-36, č. 737/2006 Sb. NSS).

14. Výrokem II. rozhodl soud o nákladech řízení tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu postupem dle § 60 odst. 3 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. prosince 2022

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu